

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Victor Saranciuc, prin intermediul reprezentantului, avocatul Liviu Capcelea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Victor Saranciuc împotriva executorului judecătoresc Vladimir Bezede cu privire la recuperarea prejudiciului moral cauzat prin fapte de discriminare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Victor Saranciuc și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 24 noiembrie 2016,

c o n s t a ț ă:

La data de 05 octombrie 2016, Victor Saranciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Vladimir Bezede cu privire la recuperarea prejudiciului moral cauzat prin fapte de discriminare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este invalid de gradul I, motiv din care este nevoit să se deplaseze în fotoliu rulant și nu poate intra în oficiul executorului judecătoresc Vladimir Bezede, cu sediul pe str. I. Creangă, 39, mun. Chișinău, pentru a face cunoștință cu materialele dosarului de executare a unui titlu executoriu.

Menționează că, imposibilitatea accesului reiese din lipsa amenajării obiectelor infrastructurii sociale pentru a putea urca scările, care se află la intrarea în clădirea oficiului executorului judecătoresc Vladimir Bezede.

Susține că, la interpelările făcute către executorul judecătoresc Vladimir Bezede de a-i oferi posibilitatea de a face cunoștință cu dosarul de executare, i se răspundea că urmează singur să se apropie la sediu și să facă cunoștință cu dosarul de executare.

Afirmă că, prin decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității din data de 19 august 2015, s-a constatat că acțiunile executorului judecătoresc reprezintă discriminare, manifestată prin lipsa acomodării rezonabile a clădirii, urmând să ia măsuri de acomodare rezonabilă în termen de 6 luni, de la data emiterii deciziei.

Solicită, încasarea din contul executorului judecătoresc Vladimir Bezede în beneficiul său suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin fapte de discriminare.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2016 a fost respinsă acțiunea ca tardivă.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, pe fapta pretensei discriminări în acțiunile executorului judecătoresc Vladimir Bezede, reclamantul Victor Saranciuc a sesizat Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, care la data de 19 august 2015, a emis decizia cu privire la constatarea faptei discriminatorii, manifestată prin lipsa acomodării rezonabile a clădirii unde se află sediul executorului judecătoresc.

La fel, prima instanță a constatat că, conform art. 20 din Legea cu privire la asigurarea egalității, termenul de prescripție pentru înaintarea unei acțiuni în instanță în baza prezentei legi este de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana putea să ia cunoștință de săvârșirea ei, reclamantul fiind în drept să depună cererea de chemare în judecată până la data de 19 august 2016, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 19 august 2016, cu omiterea termenul de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017 a fost respins apelul declarat de către Victor Saranciuc și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 19 iunie 2017, Victor Saranciuc, prin intermediul reprezentantului, avocatul Liviu Capcelea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație argumentele reclamantului-recurent precum că, acesta a făcut cunoștință cu decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității abia la data de 26 octombrie 2015, fapt confirmat prin avizul de recepție. Astfel, termenul de prescripție nu a fost omis.

Susține că, recurentul nu putea cunoaște că acțiunile executorului judecătoresc Vladimir Bezede, constituie acțiuni de discriminare, decât în momentul când acesta a făcut cunoștință cu decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Victor Saranciuc, prin intermediul reprezentantului, avocatul Liviu Capcelea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către Victor Saranciuc, prin intermediul reprezentantului, avocatul Liviu Capcelea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Victor Saranciuc, prin intermediul reprezentantului, avocatul Liviu Capcelea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Victor Saranciuc, prin intermediul reprezentantului, avocatul Liviu Capcelea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic